

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా వాఙ్మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అఫీ సాంకల్యః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థ, మవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే,
ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, ఏకోనవశ్చాశత్, పశ్చాశదధ్యాయాస్తగ్రత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన,

కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోమ ధ్యానమ్ ॥

వ్యోమం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరిశరత్కృణం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోపాయ విఘ్నరూపాయ వ్యోమరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వైశిష్టాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-49 ఏకోనపశ్చాశత్తమో2ధ్యాయః ఆస్తీకపర్వ

రాజ్ఞః పరిక్షితో ధర్మాచారాణాం సద్గుణానాం చ వర్ణనమ్, రాజ్ఞో మృగయార్థం గమనమ్, తత్కర్తుకః
శమీకమునేస్తీరస్కారశ్చ

సుదర్శః సర్వభూతానామాసీత్ సోమ ఇవాపరః ।

తుష్టపుష్టజనః శ్రీమాన్ సత్యవాగ్ద్విధవిక్రమః ॥ 49 - 12 ॥

ధనుర్వేదే తు శిష్యో2భూన్పుపః శారద్వతస్య సః ।

గోవిన్దస్య ప్రియశ్చాసీత్ పితా తే జనమేజయ ॥ 49 - 13 ॥

లోకస్య చైవ సర్వస్య ప్రియ ఆసీన్మహాయశాః ।

పరిక్షితేషు కురుషు సోత్తరాయామజీనత్ ॥ 49 - 14 ॥

పరిక్షిదభవత్తేన సాభద్రస్యాత్మజో బలీ ।

రాజధర్మార్థకుశలో యుక్తః సర్వగుణైర్వృతః ॥ 49 - 15 ॥

జితేన్ద్రియశ్చాత్మవాంశ్చ మేధావీ ధర్మ సేవితా ।

షడ్వర్గజిన్మహాబుద్ధిర్నితీశాస్త్రవిదుత్తమః ॥ 49 - 16 ॥

ప్రజా ఇమాస్తవ పితా షష్టివర్షాణ్యపాలయత్ ।

తతో దిష్టానమాపన్నః సర్వేషాం దుఃఖమావహన్ ॥ 49 - 17 ॥

తతస్త్యం పురుష శ్రేష్ఠం ధర్మేణ ప్రతిపేదవాన్ ।

ఇదం వర్షసహస్రాణి రాజ్యం కురుకులాగతమ్ ।

బాల ఏవాభిషిక్తస్త్యం సర్వభూతానుపాలకః ॥ 49 - 18 ॥

జనమేజయ ఉవాచ

నాస్మిన్ కులే జాతు బభూవ రాజా యో న ప్రజానాం ప్రియకృత్ ప్రియశ్చ ।

విశేషతః ప్రేక్ష్య పితామహానాం వృత్తం మహాద్వృత్తపరాయణానామ్ ॥ 49 - 19 ॥

కథం నిధనమాపన్నః పితా మమ తథావిధః ।

ఆచక్షధ్వం యథావన్నే శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్త్వతః ॥ 49 - 20 ॥

సౌతిరువాచ

ఏవం సంశ్చోదితా రాజ్ఞా మన్త్రిణస్తే నరాధిపమ్ ।

ఊచుః సర్వే యథావృత్తం రాజ్ఞః ప్రియహితైషిణః ॥ 49 - 21 ॥

మన్వీణ ఊచు:

స రాజా పృథివీపాలః సర్వశస్త్రభృతాం వరః ।
బభూవ మృగయాశీలస్తవ రాజన్ పితా సదా ॥ 49 - 22 ॥

యథా పాణ్డుర్మహాబాహుర్దనుర్దరవరో యుధి ।
అస్మాస్వాసజ్య సర్వాణి రాజకార్యాణ్యశేషతః ॥ 49 - 23 ॥

స కదాచిద్వనగతో మృగం వివ్యాధ పత్రిణాః ।
విద్వా చాన్వసరత్కూర్ణం తం మృగం గహనే వనే ॥ 49 - 24 ॥

పదాతిర్బద్ధనిస్త్రీశస్తథాయుధకలాపవాన్ ।
న చాససాద గహనే మృగం నష్టం పితా తవ ॥ 49 - 25 ॥

పరిశ్రాన్తో వయఃస్థశ్చ షష్టివర్షో జరాన్వితః ।
క్షుధితః స మహారణ్యే దదర్శ మునిసత్తమమ్ ॥ 49 - 26 ॥

స తం పత్రచ్చ రాజేన్ద్రో మునిం మౌనవ్రతే స్థితమ్ ।
న చ కిచ్చదువాచైనం పృష్టో2పి స మునిస్తదా ॥ 49 - 27 ॥

తతో రాజా క్షుచ్చుమార్తస్తం మునిం స్థాణువత స్థితమ్ ।
మౌనవ్రతధరం శాన్తం సద్యో మన్యువశం గతః ॥ 49 - 28 ॥

న ఋబోధ చ తం రాజా మౌనవ్రతధరం మునిమ్ ।
స తం క్రోధసమావిష్టో ధర్షయామాస తే పితా ॥ 49 - 29 ॥

మృతం సర్పం ధనుస్కీట్యా సముత్క్షిప్య ధరాతలాత్ ।
తస్య శుద్ధాత్మనః ప్రాదాత్ స్కన్ధే భరతసత్తమ ॥ 49 - 30 ॥

న చోవాచ స మేధావీ తమథో సాధ్యసాధు వా ।
తస్థా తథైవ చాక్రుద్ధః సర్పం స్కన్ధేన ధారయన్ ॥ 49 - 31 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి ఆస్తీకపర్వణి పారిక్షితీయే ఏకోనపశ్చాశత్తమో2ధ్యాయః ॥ 49 ॥

అధ్యాయః-50 పశ్చాశత్తమో2ధ్యాయః ఆస్తీకపర్వ

పరిక్షితముద్దిశ్య శృగ్గీణః శాపః, తక్షకేణ కాశ్యపం నివర్త్య ఛలాదుపగమ్య పరిక్షితో దంశనమ్,

పితర్మరణవృత్తాన్తమాకర్ణ్యం జనమేజయస్య తక్షకాయ ప్రతికర్తుం ప్రతిశ్రుతిః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి ఆస్తీకపర్వణి పారిక్షిన్మన్వీసంవాదే పశ్చాశత్తమో2ధ్యాయః

